

Fővárosi Ítéltábla

8.Pkf.25.978/2022/8.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mórotz Zsolt Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Mórotz Zsolt ügyvéd) által képviselt kérelmező neve (kérelmező székhelye) kérelmezőnek – a DANUBIA Szabadalmi és Jogi Iroda Kft. (ügyvéd címe., ügyintéző: Lantos Mihály szabadalmi ügyvivő) által képviselt kérelmezett neve (kérelmezett székhelye) kérelmezett ellen – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegyet keletkezésére visszaható hatállyal törölő határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 28. napján kelt 3.Pk.21.226/2022/16-I. számú végzése ellen a kérelmezett által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 150.000 (Százötvenezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A kérelmező a jogosultja a 2018. február 5-i elsőbbségű,7 lajstromszámú, „S. A. S. Siófoki Autómentő Szolgálat” ábrás védjegynek, amely a Nizzai Megállapodás szerinti 37. osztályba sorolt „elektromos járművek javítása és karbantartása; járművek járműmentési szolgáltatások keretében végzett javítása; járművek karbantartása, szervizelése és javítása; járművekhez járó alvázrészecskék és karosszériák javítása és karbantartása; légi járművek javítása”, valamint a 39. osztályba tartozó „autók járműmentési szolgáltatások részeként történő vontatása és szállítása; járműmentés, autómentés megszervezése; járműmentési szolgáltatások; járműmentési szolgáltatásokkal kapcsolatos járművontatás” szolgáltatás körében áll oltalom alatt.

[2] A kérelmezett 2021. szeptember 28. napján a fenti védjegy törlését kérte a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalától (a továbbiakban: Hivatal) a védjegyek és a földrajzi

árjelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján, valamint kérte a kérelmező költségek viselésére kötelezését 445.600 forint összegben. Előadása szerint a kérelmezetti társaság kisebbségi tulajdonosa, a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa 2012. január 2. óta használja az S.A.S. Siófoki Autómentő Szolgálat elnevezést, 2017. május 25. óta jogosultja a siofokautomentes.hu domain névnek, amely weboldal nyitóoldalon központi helyen jelenik meg a támadott védjegy. A megjelölést a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa tervezte meg az cég1-vel, a logót a társaság ügyvezetője 2017. január 25.-én küldte meg a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa részére, aki megkezdte annak használatát a Facebook oldalán. Előadta, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmezői társaság alkalmazottja volt 2015. március 1. és 2017. március 19. között, vele szemben több büntetőügyben hozott a bíróság elmarasztaló ítéletet. 2017 után a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa többszöri felszólítás ellenére nem hagyott fel a védjegy jogosulatlan használatával. Ismertette, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa és a kérelmező-védjegyjogosult ügyvezetője, a védjegyjogosult ügyvezetője 2012. január 17-től 2017. február 20-ig élettársi kapcsolatban éltek, tehát a védjegyjogosult tudott a megjelölésről; ezt követően haragos viszonyban álltak egymással. 2017. április 3-án született megállapodás az élettársi közös vagyon megosztása tárgyában, azonban a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa tulajdonába kerülő vagyonelemek között sem a védjegy, sem a hozzá tartozó közösségi médiafelület nem szerepelt, a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa úgy nyilatkozott, hogy az életközösség és a munkaviszony megszűnését követően az autómentést „kivitte” a cégből. A kérelmezett tehát lajstromozás nélkül ténylegesen használta a megjelölés belföldön, így a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja alapján megtilthatja a megjelölés használatát.

[3] A kérelmező előadta, hogy már 2016-ban végzett autómentést, szervizelést, járműtisztítást, autóeladást, tevékenységét a támadott védjeggyel azonos megjelöléssel hirdette, 2016-ban autóillatosító és névjegykártya megrendelést adott le, 2016. december 13-i határidővel hirdetést adott fel a 2017. évi nyári Balatoni Kiadványban, tagadta a rosszhiszemű bejelentést.

[4] A Hivatal támadott határozatával a védjegyet keletkezésére visszaható hatállyal törölte, és a kérelmezőt 380.800 forint költségtérítés megfizetésére kötelezte a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

[5] Megállapította, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa és a védjegyjogosult ügyvezetője között folyt perben keletkezett, 2018. február 27. napján kelt jegyzőkönyv szerint az életközösség megszűnését megelőzően az autómentéssel és autókereskedéssel a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa foglalkozott, azt az élettársi kapcsolat megszakadását követően a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a cégből „kivitte”. A Hivatal megállapítása szerint az cég1 ügyvezetője, tanúl 2017. január 25.-én küldte meg a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa részére a megjelölést, mint logót, aki annak szövegeit 2017. március 24. napját követően használja kereskedelmi névként, majd a kérelmezett a siofokautomentes.hu domain nevet regisztráltatta. Ezzel szemben a kérelmező 2018. február 5. napján tett védjegybejelentést és 2010 májusától intézett felhívásokat a kérelmezetthez. A Hivatal megállapítása szerint a kérelmező tulajdonában egyetlen olyan gépjármű sem áll, melynek adatai között szerepelne az autómentés, a

járműszállítás, vagy a figyelmeztető hangjelzés használatára való jogosultság. Az élettársi kapcsolat alapján a Hivatal életszerűtlennek találta, hogy a kérelmező ne értesült volna a logóhoz kapcsolódó kérelmezetti gazdasági tevékenységről, melyről már 2017 tavasza óta tudomással bírt. Tehát a védjegybejelentés napján a kérelmező tisztában volt azzal, hogy a kérelmezetti társaság a megjelölést használja. A rosszhiszeműséget azzal látta bizonyítottnak, hogy maga a védjegyjogosult ügyvezetője nyilatkozott akként, hogy a közös gazdasági tevékenység keretében az autómentő tevékenységgel a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa foglalkozott, aki a kapcsolat megszakadása után azt „kivitte a cégből”, így a kérelmező 2017. február 20-át követően autómentést nem végzett. A Hivatal megállapítása szerint a kérelmező nem bizonyította, hogy az élettársi kapcsolat megszakadása előtt és azt követően is folytatott autómentő tevékenységet, az autóillatosítón nem szerepel a megjelölés, azon az autómosó és autókozmetika népszerűsítése történt, ez pedig nem kapcsolódott az autómentéshez. A 2017-es hirdetéshez kapcsolódó megrendelés alapján a Hivatal álláspontja szerint nem lehet megállapítani, hogy a logót feltüntető fényképfelvétel mikor került a szerkesztőséghez benyújtásra, a „szállítás” kifejezés pedig nem utal valóban autómentő tevékenységre.

[6] A kérelmező az M18.../22. számon meghozott határozat megváltoztatását kérte oly módon, hogy a bíróság a törlési kérelmet a költségekben való marasztalásra kiterjedően utasítsa el, továbbá kötelezze a kérelmezettet az eljárással felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés szerinti, áfa-mentes költsége megfizetésére.

[7] A kérelmező a megváltoztatási kérelemben előadta, hogy 2016 augusztusában a védjegyjogosult ügyvezetője és testvére, T.L. kezdték meg a logó megtervezését, az 2016. év végére elkészült. A kérelmező társaság az autómentő tevékenységét a Balaton I...K... 2017. újságban hirdette a logóval, a hirdetést a 2016. december 13-án kelt számlával igazoltan adta le 2017. év elején. Az autóillatosítókat az autómosót használó ügyfelei számára készítette ajándékként. Állította, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a logó elkészítésében nem vett részt, feladata a megjelölést ábrázoló, autókra ragasztható matricák elkészítése volt. a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa, mint a kérelmező alkalmazottja hozta létre a Facebookon a „cég2 Autómosó” és a „Siófoki Autó Mentő Szolgálat S.A.S.” oldalakat hirdetés céljából, majd utóbb azokat megtartotta magának. a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa 2017. március 19-ig volt a kérelmező ügyintézője, majd 2017. március 24-től a kisebbségi tulajdonában álló kérelmezetti társaság keretein belül kezdett el a kérelmezővel részben azonos tevékenységet folytatni. Az autómentéshez szükséges utánfutót a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmezőtől jogosulatlanul eltulajdonította, ezért a Siófoki Járási Bíróság vele szemben sikkasztás büntette miatt ítéletet hozott, továbbá egy, a kérelmező által 2016. október 25-én leelölgeezett és birtokba vett autómentő járművet a kérelmezett részére megszerzett, így ellehetetlenítette a kérelmezői autómentő tevékenység folytatását. A kérelmező szerint a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa mind az cég1-vel folytatott levelezés, mind a Facebook profilok létrehozása során a kérelmező alkalmazottjaként járt el. a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa 2016 nyarán jogerős szabadságvesztését töltötte és hosszabb ideig jogosítványa sem volt, ezért autómentést nem tudott végezni. A kérelmező vitatta a csalárd szándékot is: a kérelmezett társaság tényleges irányítója a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa, annak ügyvezetője a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa Szabolcs, aki kizárólag eltiltása miatt került kinevezésre. Az iparjogvédelmi jogok megsértése

büntette tárgyában folyt eljárásban a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa azt a védekezést választotta, hogy a kérelmezett neve nevében törlési kérelmet nyújt be a Hivatalhoz, ezzel kívánt a jogkövetkezmények alól mentesíteni.

[8] A kérelmezett a megváltoztatási kérelem elutasítását és a határozat helybenhagyását kérte. Költségeit a 32/2003 (VIII. 22.) számú IM rendelet 2. § bekezdés a) pontja szerint kérte megállapítani, a csatolt számla alapján bruttó 304.800 forintban.

[9] A kérelmezett a Hivatal döntésével egyetértett. Korábbi álláspontját megismételve abból kiemelte, hogy az ábrás megjelölés egyértelműen a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa személyéhez és az általa végzett autómentő tevékenységhez kötődik: saját autóval végezte az autómentést, mely soha nem tartozott alkalmazotti munkakörébe, tehát azt nem a kérelmező gazdasági tevékenységeként folytatta. Hivatkozása szerint a törlési eljárást azért nem a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa, mint természetes személy indította, mert a logó alatt az általa végzett tevékenység a kérelmezett gazdasági tevékenységébe tartozik és tartozott a védjegybejelentés időpontjában is, így a kérelmezettnek fűződik jogi érdeke a védjegy törléséhez. A továbbiakban egyetértett a Hivatal azon megállapításaival, hogy a védjegybejelentés rosszhiszemű, továbbá, hogy a kérelmező nem végzett autómentést. Vitatta, hogy a logót a védjegyjogosult ügyvezetője és testvére tervezték, ezzel szemben csatolt egy e-mailt, melyet a kérelmező képviselőjében a védjegyjogosult ügyvezetője küldött a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa részére 2017. január 10-én, benne két tervvel, melyek egyike sem hasonlít a tárgybeli megjelölésre. Állította, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a 2012-2013 években állt járművezetéstől eltiltás hatálya alatt. A Balaton Információs Kiadvánnyal kapcsolatosan kifejtette, hogy a hirdetési számla 2016. december 13-án kelt, de ekkor még hirdetési anyagot nem kellett leadni, csak 2017 tavaszán. A kérelmező által leelőlegezett autómentő ügyével kapcsolatosan előadta, hogy az előleg bizonylaton kedvezményezettként megjelölt személy S.V., aki a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa bátyjának, a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa Szabolcsnak az élettársa 15 éve, tehát az autómentőt a kérelmező a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa családtól vásárolta volna meg, azonban az adásvétel sikertelen lett, az előleg számla ugyanis nem bizonyítja, hogy az adásvétel megtörtént, így a kérelmező helyett a kérelmezetthez került a mentőautó.

[10] Az elsőfokú bíróság a megváltoztatási kérelmet alaposnak találta és az SZTNH M18.../22. számú határozatát megváltoztatva a kérelmezett törlési kérelmét elutasította. Az eljárás költségeiről szóló rendelkezést úgy változtatta meg, hogy a költségekről való rendelkezést mellőzte, a kérelmezettet pedig a kérelmező részére 360.500 forint eljárási költség megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontjának, 8. § a) pontjának, 33. § (1) bekezdés a) pontjának és 91. § (1) bekezdésének ismertetését követően megállapította, hogy a megváltoztatás iránti kérelemben a kérelmező új tényre nem hivatkozott, a csatolt melléletek már a hivatali eljárásban is szerepeltek.

[11] A Hivatal következtetéseivel szemben az elsőfokú bíróság a védjegybejelentéssel kapcsolatos rosszhiszeműséget az alábbiakban ismertetésre kerülő jogértelmezés szerint ítélte meg.

[12] Az Európai Bíróság C-529/07. számú Lindt-ügyben hozott ítéletét irányadónak tartva a törvényszék rámutatott, hogy a nemzeti bíróságnak valamennyi releváns tényezőt figyelembe kell vennie a rosszhiszeműség vizsgálata során. A rosszhiszeműség megítéléséhez vizsgálni kell a bejelentőnek a bejelentéskor fennálló szándékát; az a rosszhiszeműség megállapítására ad alapot, ha arra irányul, hogy valamely harmadik felet egy termék forgalmazásában megakadályozzon, így releváns tényezőnek tekintette, hogy a harmadik fél régóta használta a megjelölést. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a kérelmező a bejelentéskor kétséget kizáróan tudomással bírt a kérelmezetti megjelölés-használatról. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szubjektív szándékot – helyesen – nem a kérelmezetthez, illetve a vele együtt érdekelt természetes személyhez, hanem a kérelmezői társasághoz fűződően kellett vizsgálni.

[13] Az elsőfokú bíróság T.L. és tanúl tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a védjegyjogosult ügyvezetője és a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa együtt jelentek meg a logó-tervvel tanúlnál, aki saját tevékenységét mindössze grafikai utómunkának minősítette. T.L. (aki ugyancsak a kérelmező alkalmazottja volt) és a védjegyjogosult ügyvezetője közösen alkották meg a kérelmező tevékenysége érdekében az ábrás megjelölést. A tanúvallomások alátámasztották, hogy a megjelölés akkor készült el, amikor a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmezővel munkaviszonyban állt.

[14] A Hivatallal szemben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az autóillatosító megrendelése 2017. január 2-án történt, azon a védjegy feltüntetésre került. A megrendelése teljesítésének napja 2017. január 12.-e volt, tehát 2017 januárjában megvalósult a megjelölés kérelmezői használata, míg amennyiben a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa csak 2017. január 25-én, tehát néhány nappal később kezdte meg a logó használatát, az akkor sem tudható be a kérelmezett általi használatnak. Álláspontja szerint nem a kérelmezőt terhelte annak bizonyítása, hogy az érdekkörében készült megjelölés alatt az autómentő szolgáltatást maga nyújtotta, hanem a kérelmezett érdekében állt annak bizonyítása, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa nyújtott autómentő szolgáltatást, nem pedig a kérelmező. Ennek bizonyítása az elsőfokú bíróság megállapítása szerint nem volt eredményes. Nem mutatta be, mi lett volt annak a kérelmező és a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa munkaviszonyán túlmutató üzleti konstrukciónak a lényege, melyben a kérelmező által létrehozott és legalább a reklámozás körében biztosan használt megjelölés alatti autómentés, mint szolgáltatás nyújtója nem a kérelmező, hanem a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa volt. Ezzel szemben T.L. tanúvallomása azt bizonyította, hogy a kérelmező más szolgáltatások mellett autómentést is végzett, és e tevékenységében a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosának nem volt számottevő szerepe.

[15] Az elsőfokú bíróság következtetése szerint a kérelmezett társaság olyan megjelölést használt, melyet a kérelmező tevékenysége körében hoztak létre autómentő szolgáltatás

jelzéséhez. A kérelmező e szolgáltatás nyújtását bizonyosan megkezdte, azonban az ehhez szükséges gépi eszközöktől megfosztották, és az ebben a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa bűnösségét megállapító Kaposvári Törvényszék 2.Bf.119/2020/4. számú végzéséből kitűnik, hogy a bűncselekmény tárgyát képező utánfutó a kérelmező tulajdona volt, a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a társaságban tulajdonosi jogosítványokkal nem rendelkezett. Az ő bűncselekménye vezetett ahhoz, hogy ellehetetlenült a kérelmező korábbi autómentő tevékenysége, mivel az ahhoz szükséges javaktól megfosztotta.

[16] Az elsőfokú bíróság a szülői felügyeleti jog gyakorlásának rendezése iránti polgári peres eljárásban tett nyilatkozatok kapcsán megállapította, hogy azokból nem tűnik ki, hogy az autómentő szolgáltatásnak a kérelmezői társaságból való „kivitele” a védjegyjogosult ügyvezetője és a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa konszenzusával történt meg, a „kivitel” nem jelenti azt, hogy ezt a kérelmező engedélyével tette. A kérelmezői társaság a megállapodás szerint a védjegyjogosult ügyvezetője különvagyonába tartozik, a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa pedig kijelentette, hogy a társasággal kapcsolatban nincs igénye. A két tanú meghallgatását követően a törvényszék szükségtelennek találta a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa meghallgatását, mert a Hivatali eljárásban a kérelmezetti álláspont részletesen kifejtésre került, azt okiratokkal alátámasztották, amit feltehetőleg a tanú újabb tények előadása nélkül tudott volna megerősíteni.

[17] Az elsőfokú bíróság következtetése szerint a kérelmező a védjegybejelentés napján tudta, hogy a kérelmezett használja a megjelölést, miközben ő maga akkor nem használta azt, azonban a védjegybejelentés jogszerű volt, annak célja, hogy a versenytárs ne húzhasson hasznót a kérelmező költségén és érdekkörében megalkotott megjelölés engedély nélküli használatából. Ez pedig kizárja a védjegybejelentő csalárd szándékát és rosszhiszeműségét a C-529/07 számú Lindt-ügy irányadónak tekintendő jogértelmezése alapján.

[18] Az elsőfokú bíróság végzése ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéltábla a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala M18../22. számú, a védjegyet a keletkezésére visszaható hatállyal törölő határozatát hagyja helyben. Másodlagosan az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az elsőfokú bíróság eljárási hibáját a tényállás pontatlan megállapításában, valamint abban jelölte meg, hogy a kérelmezetti előadások és bizonyítékok figyelmen kívül hagyása és a kérelmező bizonyítatlan állításainak elfogadása helytelen jogi következtetésekre vezette az elsőfokú bíróságot. Sérelmezte továbbá, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa tanú meghallgatását a törvényszék mellőzte. A kérelmezett a Pp. 81. §-a, valamint a 24/2004. (VI. 30.) számú IM rendelet 2. §-a alapján jelezte, hogy számla alapján kívánja felszámítani költségigényét.

[19] Kiindulása szerint a nevezettek élettársi kapcsolata 2017. február 20-án megszűnt. A kérelmező autómentéssel kapcsolatos tevékenységet nem végzett, az ehhez szükséges eszközökkel nem rendelkezett. A kérelmezett szerint bizonyítást nyert a megjelölés használata 2017 márciusától, mikor a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a

kérelmezetti cég résztulajdonosává vált. Hangsúlyozta, hogy a kérelmező 2016-ban nem használhatott egy, a felek állítása szerint csak 2017 januárjában tervezett logót. A bejelentést megelőző körülbelül 1 éves időszak alatt a kérelmezett autómentési szolgáltatást végzett a megjelölés használata mellett, mely kimeríti a lajstromozás nélküli védjegy fogalmát. Értelmezése szerint az autómentési tevékenység „kivitele” félrevezető, mert nem jelzi, hogy ezt a tevékenységet a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa részben a kérelmezői cégben végezte, mégpedig az életközösség megszűnéséig. A „kivitel” a két magánszemély közötti vagyoni jogi megállapodásban szerepel, holott a kérelmező társaság vagyoneleméről van szó, amelyről az ügyvezető nem dönthet a társaság leltárjának áttekintése és a vagyontárgyak leltár szerinti átadása nélkül.

[20] A kérelmezett fellebbezési álláspontja szerint a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa nem tekinthető a kérelmező alkalmazottnak, a részidős foglalkoztatásból nem lehet arra következtetni, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa tevékenységét a kérelmező javára végezte. a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a maga által bérelt autóval végezte a kérelmezői cégnél részmunkaidőben az autómentést és a logó tervezésével és készítésével kapcsolatosan előadottak csak kis részben megalapozottak.

[21] Tévesnek tartotta azt is a fellebbezés, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa kizárólag a kérelmező munkavállalójaként folytatott levelezést, tárgyalást az cég1-vel, az cég1 ugyanis nem kapott semmilyen pénzbeli ellenszolgáltatást a kérelmezőtől a logó tervezéséért. A tervezéssel kapcsolatban minden ellenszolgáltatást a tanú szerint is a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa természetben biztosított. A logót nem a kérelmezői tevékenység érdekében hozták létre, az életközösség tartama alatt a célok és az azok eléréséhez szükséges feltételek nem voltak elkülönítve.

[22] Fenntartotta a kérelmezett a fellebbezésében, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a 450.000 forint értékű, gépjármű mentés végzésére alkalmatlan utánfutó árát a megítélt bírsággal együtt megfizette. A kérelmezői társaság által megvásárolni kívánt gépjármű-mentő jármű kapcsán előadta, hogy a 2016. október 25-i 160.000 forint összegű előleg átadását követően az adásvétel meghíúsult, mert az előleget nem a kérelmező biztosította, a többmilliós vételárat pedig nem tudták 30 napos határidőben megfizetni. Ez a jármű tehát egyik fél birtokába sem került, csak lényegesen később, kb. fél év múlva sikerült a járművet bérelni, majd utána megvásárolni, de ekkor már a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmezettnél dolgozott és ehhez a kérelmezőnek semmi köze nem volt. a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa tehát semmilyen autómentői tevékenységet nem akadályozott, vagy lehetetlenített el, a kérelmező vehetett volna, vagy bérelhetett volna erre alkalmas járművet és a szolgáltatást akadálytalanul nyújthatta volna.

[23] A kérelmezett fellebbezési előadása szerint a védjegy törlése szempontjából releváns időszak tehát a bejelentést megelőző időszak, a releváns tevékenység pedig az autómentési szolgáltatás. Mindkettőt a kérelmezett végezte legalább 2017 márciusától, ebben az időszakban a kérelmező ilyen szolgáltatást nem nyújtott. A kérelmező nem bizonyította, hogy a megjelölés használata miért őt illette meg. A 2016. decemberi hirdetésben nem látható

a logó, mivel az akkor még nem készült el. A hirdetésben személy autója látható, amelyet a kérelmezett 2017 májusától bérelt. Ezért a hirdetés csak ezt követően készülhetett, ellentétben a kérelmező állításával.

[24] A kérelmezett tévesnek tartotta fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a megjelölés 2017 januárjában történt létrehozásának tulajdonított jelentőséget, nem pedig a megjelölés egy éven keresztül tartó tényleges használatának, melyet a kérelmezett általi használatnak kell tekinteni. A megjelölés megalkotására visszatérve hangsúlyozta, hogy 5 évvel az események után már nem lehet pontosan megállapítani, hogy a megjelölést ki találta ki. tanúl tanúvallomása alapján igazoltnak találta, hogy a grafikus mindvégig a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosával tartotta a kapcsolatot és ő nyújtott részére ellenszolgáltatást szállítással, amit saját, nem pedig a kérelmező tulajdonát képező vontatóval teljesített.

[25] Fenntartotta továbbá a fellebbezés, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa munkaideje nagy részében nem a kérelmező részére fejtett ki tevékenységet. Álláspontja szerint az is bizonyítást nyert, hogy a kérelmező számos olyan jogot ruházott át a kérelmezettre vagy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosara, amely alapvető feltétele az autómentésnek: ilyen volt pl. az Autóklubbal kötött megállapodás átadása és a www.hasznaltauto.hu keretében kötött megállapodás átruházása is.

[26] Az autóillatosító-szórótermék kapcsán állította a kérelmezett fellebbezésében, hogy az valóban kizárólag a kérelmezőhöz kapcsolható, de nem bizonyított, hogy a reklámtermék mikor jelent meg és az tartalmazta-e az eljárás tárgyát képező megjelölést. Hangsúlyozta továbbá, hogy az ajándékhoz kapcsolódó autómosási szolgáltatás nem köthető a gépjárműmentéshez.

[27] Mindezek alapján a kérelmezetti fellebbezés kijelentette, hogy a korábbi használat vonatkozásában a nagyon rövid, mindössze 2017. január és február hónapjaira eső időszaknak alig van jelentősége, szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával. Utólag eldönthetetlen kérdésnek tartotta, hogy az életközösség fennállása alatt a kizárólag a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa által végzett autómentési szolgáltatás mennyiben tekinthető a kérelmező szolgáltatásának és az ehhez kapcsolódó megjelöléshasználat mennyiben tekinthető a kérelmező általi használatnak.

[28] A kérelmezett sérelmezte továbbá fellebbezésében, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa tanúként meghallgatása hiányában bizonyítatlan, milyen jogszerű célt követett a kérelmező a védjegybejelentéssel, hiszen sem előtte, sem utána nem használta a megjelölést. Nem volt igazolt, hogy a kérelmező nagy összegeket fordított volna a támadott védjegybejelentés napja előtt a megjelölés ismertté tételére, reklámozására, ezzel szemben a kérelmezett szerint már az elsőfokú eljárásban igazolta, hogy ezzel kapcsolatosan a kérelmezői oldalon semmilyen költség nem merült fel.

[29] Fenntartotta tehát, hogy a támadott védjegy a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerint nem részesülhet védjegyoltalomban, mert a kérelmező egyedüli tulajdonosa és ügyvezetője a védjegyjogosult ügyvezetője tényleges használati szándék nélkül, kifejezetten volt élettársa - a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa - és a kérelmezett általi megjelölés-használat megakadályozása céljából, tehát rosszhiszeműen járt el, amikor a védjegybejelentést megtette. Így a törvényszék megítélésétől eltérően a törlési kérelmet nem a magánszemélyek élettársi kapcsolatának megromlása során kialakult viszonyok alapján kell elbírálni, hanem figyelembe kell venni a kérelmezett általi és a fogyasztók által ismertté vált használatot. Mindezt a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa tanúvallomása alá tudta volna támasztani. A Fővárosi Törvényszék 3.Pkf.21.226/2022/10-I. számú végzése szerint a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosat személyes megjelenésre kötelezte, azonban mivel ő nem a kérelmezett törvényes képviselője, őt a bíróság tanúként hallgathatta volna meg, amit a kérelmezett képviselője a 2022. szeptember 28.-ai tárgyaláson, ahol a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa meg is jelent, maga is indítványozott, a Fővárosi Törvényszék azonban az indítványt figyelmen kívül hagyta. Mindez utóbbi körülmények indokolják a másodlagos fellebbezési kérelemnek megfelelő határozat hozatalát.

[30] A kérelmező észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte.

[31] A kérelmezett fellebbezése nem megalapozott.

[32] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével annak ténybeli és jogi megalapozottsága okán egyetértett, a határozat indokolásában foglaltakat minden tekintetben helytállónak találta, így csupán a fellebbezésben foglaltak nyomán fejt ki az alábbi álláspontját.

[33] Miután a kérelmezett a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosnak a kérelmező általi részidős foglalkoztatásából vezette le, hogy nem a kérelmező készítette az ábrás megjelölést és a kérelmező nem végzett a megjelöléshez kapcsolódó gépjárműmentési tevékenységet, továbbá arra is hivatkozott, hogy nem voltak a kérelmező tulajdonában a mentési tevékenységhez szükséges eszközök, valamint a megjelölés kérelmezői használatát megelőzően azt a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa már használta, nem volt olyan kérelmezetti tényelőadás, melyre az elsőfokú bíróság vizsgálódása ne terjedt volna ki. Így a releváns tényelőadásokon alapuló bizonyítás okszerű és elegendő volt, a mellőzött bizonyítás indokát pedig az eljárásjogi szabályok helyes alkalmazása adta.

[34] Az ítéltábla az események időrendi sorrendjét – és az abból levonható következtetéseket – vizsgálva megállapította, hogy a fentiekben írt, 2016 decembere és 2017 januárja közti eseményeket követően az alábbi releváns tények következtek be: (i) 2017. január 25. napján jelent meg a „Siófoki Autómentő Szolgálat SAS” Facebook-oldalon a logó;

(ii) 2017. február 20.-án az élettársi kapcsolat megszakadt; (iii) 2017. március 19. napjától a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa már nem ügyintézője a kérelmezőnek; (iv) a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa 2017. március 24. óta tulajdonosa a kérelmezettnek; (v) a kérelmező 2017. május 25. óta tulajdonosa a siofokautomentes.hu domainnek; (vi) a kérelmezett 2017. augusztus 24.-én S.A.S. névvel autókereskedés működtetésére kapott engedélyt; (vii) védjegybejelentés (2018. február 5.).

[35] Mindezekből az következik, hogy miután a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmezetti társaságban tulajdonossá vált, már nem a kérelmező javára fejtett ki tevékenységet, az azonban, hogy a kérelmezetti társaság tevékenységére vonatkozóan folytatódott a megjelölés használata, nem jelenti azt, hogy a kérelmező a bizonyítottan megkezdett tevékenységével önként felhagyott, és a védjegy lajstromoztatásával a védjegy használójának tevékenységét akarta akadályozni.

[36] Nem volt vitatott, hogy a kérelmezett a védjegybejelentésig terjedő időszakban végzett közúti gépjárműmentést, valamint az sem, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa kifejtett ilyen tevékenységet; nem volt vitás továbbá, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmezőnél korábban részmunkaidős munkaviszonyban állt. A fellebbezés [21] pontjában maga a kötelezett adta elő, hogy „[A]z autómentési szolgáltatást részben a kérelmezői cégben, részben saját kockázatra a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa végezte”. Ezen felül a kérelmezett az elsőfokú eljárás során azt állította, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmezettnél történt részmunkaidős foglalkoztatása alatt saját maga használta a megjelölést, amely nem kérelmezői használat. A foglalkoztatás megszűnésétől a védjegybejelentésig terjedő időszakra azonban bizonyított, hogy miután a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmezett tulajdonosává vált, a megjelölést és annak szóelemét a kérelmezett használja. Az ítéltábla következtetése szerint arra az időszakra vonatkozóan, míg a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmező alkalmazásában állt, a kérelmező és a kérelmezett által kifejtett tevékenység kétséget kizáróan elhatárolható, hiszen alvállalkozói jogviszony a két gazdasági társaság között nem merült fel, így nem lehetséges, hogy a kérelmezett fejtett ki valamely tevékenységet a kérelmező javára, illetve képviseletében. a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa pedig nem csatolt számlát, megrendelést, egyéb bizonylatot azzal kapcsolatosan, hogy a 2017. március 19-ig terjedő időszakban olyan autójavítási és –mentési szolgáltatást nyújtott, mely egyértelműen elhatárolható a kérelmező társaság alkalmazottjaként végzett tevékenységétől. Így 2017. március 19-ig minden, a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa által végzett tevékenységet – logó és reklámtermék megrendelése, autómentés, az cég részére nyújtott ellenszolgáltatás – úgy kell tekinteni, hogy azt a kérelmező részéről eljárva nyújtotta.

[37] Az ezt követő időszakra vonatkozóan a fellebbezés kitért arra, hogy a bejelentést megelőző használat 2017. január-február hónapjaira eső időszakának alig van jelentősége (vö. [26] pont), holott ebben az időszakban épp a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa munkaviszonya és a kérelmező javára kifejtett tevékenysége igazolja a kérelmezői megjelölés-használatot és szolgáltatások nyújtását. A további indokolás a kérelmezett tényállítása nyomán 2017. március 24.-től tér ki a felek cselekményeinek elemzésére, melyekből megállapítható, hogy a bejelentés valóban rosszhiszeműen történt-e.

[38] Azzal kapcsolatosan, hogy a kérelmező használta-e a megjelölést és végzett-e hozzá kapcsolódó tevékenységet, az ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezésben foglaltakkal szemben a kérelmező még a védjegyjogosult ügyvezetője és a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa élettársi kapcsolatának 2017. február 20-i megszakadása előtt nyújtott a védjegyhez kapcsolódó szolgáltatásokat, illetve ezen szolgáltatás nyújtására irányuló olyan előkészületi vagy kiegészítő tevékenységnek tekinthető magatartást fejtett ki, melyből okszerűen lehet következtetni a szolgáltatás megvalósulására: a kérelmezői társaság számlával igazoltan 2016. december végén rendelte meg a balatoni kiadványban hirdetése közlését és a társaság e-mail címéről került megküldésre az az üzenet is, melyben a kérelmező érdeklődött afelől, hogy „hogyan áll a hirdetési képek szerkesztése” a cég2 Autómosó és -Kozmetikát, valamint az autómentést illetően. Életszerű, hogy a hirdetésben olyan járművek szerepeltek a fotókon, melyekkel a kérelmező – és nem más – végezte az adott tevékenységet, és az is, hogy hirdetést, reklám-ajándékot csak olyan társaság rendel meg, amely az adott tevékenységet ténylegesen folytatja, azt legalább megkezdte, hiszen a hirdetés leadásával azzal kell számolnia, hogy lesznek megrendelői, akik felé teljesítési kötelezettsége áll fenn. A hirdetésben elhelyezett fényképfelvételen, valamint az autóillatosító egyik oldalán felismerhetően ábrázolásra került a megjelölés, s a megjelölés, valamint a védjegy azonosságát nem cáfolja, hogy az ábra végleges tervének elkészítése végett a kérelmező 2017 januárjában kereste meg az cég3-t.

[39] A fellebbezésben foglaltakkal szemben nincs jelentősége annak, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa kinek a járművével nyújtotta az ellenszolgáltatást a logó tervezéséért, mert bár tanúl tanú a kérelmező társaság nevét a megrendeléskor nem hallotta, a rajzot a védjegyjogosult ügyvezetőjétől és a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosától kapta, tehát nem kizárólag a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa megbízásából járt el, továbbá a védjegyjogosult ügyvezetője vallomása is alátámasztotta, hogy a logó megrendelője a kérelmező volt. Annak ugyancsak nincs jelentősége, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a kérelmezőnél csupán részmunkaidős alkalmazásban állt, emellett és a fentiek szerint a kérelmezett nem adta elő, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa önállóan – akár egyéni vállalkozóként – milyen, a kérelmező tevékenységétől elhatárolható módon nyújtotta a védjegyhez kapcsolódó szolgáltatásokat. A fellebbezésben foglaltakkal szemben a kérelmezettnek kellett volna előadnia és bizonyítania, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa az itt körülírt tevékenységet önállóan, saját javára fejtette ki, így nincs szó arról, hogy az elsőfokú bíróság csupán a kérelmező előadása alapján, bizonyítás nélkül fogadta el, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa tevékenységét a kérelmező tevékenységének kell tekinteni. Az elsőfokú bíróság ezen helytálló következtetése azon alapult, hogy a kérelmezett hiányos tényelőadást tett, bizonyítékot pedig nem terjesztett elő e tárgyban.

[40] A megjelölés szóelemének a Facebookon megkezdett használatát (2017. január 2.) ugyancsak okszerű kérelmezői használatnak tekinteni, épp úgy, mint az ábrás megjelölés használatának megkezdését, attól függetlenül, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa hozta létre az adott profilokat, mivel a fent kifejtettek szerint nem nyert igazolást semmilyen, a kérelmezői tevékenységtől elhatárolható, kifejezetten a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa által nyújtott autómentési, -szállítási szolgáltatás, így arra sem lehet

következtetni, hogy a Facebook-felületek a saját tevékenységének népszerűsítésére szolgáltak. A megrendelt autóillatosítókön a logó – egy jármű oldalán – tisztán felismerhető, a helyi kiadvány hirdetésének feladása pedig mindenképpen a megjelölés-használatához kapcsolódó szolgáltatás előkészületeként értékelhető, még abban az esetben is, ha a fényképek megküldésére esetleg csak utóbb, 2017 márciusát követően is került sor, mivel a fenti okfejtés szerint életszerűtlen olyan tevékenységet reklámozni, melyet a hirdető meg sem kezdett, illetve amelynek teljesítésére képtelen. Az ítéltábla álláspontja szerint annak sincs jelentősége, hogy a kérelmezett szerint a hirdetésben személy autója látható, melyet a kérelmezett 2017 májusától bérelt, mert ez önmagában nem cáfolja, hogy a kérelmező a hirdetés feladásakor ezzel a járművel végzett autómentést, 2017 májusát követően pedig, ha nem is volt képes az adott szolgáltatást nyújtani, abból még nem következik a bejelentés rosszhiszeműsége.

[41] A fellebbezés nem támadta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a munkaviszonya megszűnését követően több ízben, bűncselekmények elkövetésével károsította meg a kérelmezőt. Így az ítéltábla okszerűnek találta azt a következtetést, hogy nem a kérelmező célja volt – a védjegy lajstromoztatásával – a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa vagy a kérelmezett tevékenységének akadályozása, hanem ellenkezőleg: a lajstromozást megelőzően a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa célja volt az, hogy a kérelmező tevékenységének folytatását a bűncselekmények elkövetésével ellehetetlenítse. A fellebbezésben hivatkozott NAV igazolás ebből a szempontból irreleváns, mert közömbös, hogy a kérelmező a tevékenységet kinek a tulajdonában álló, milyen jogcímen használt eszközökkel kezdte meg, mivel a fentiek alapján nem volt kétséges, hogy az adott megjelölés használata mellett a kérelmező – és nem más – folytatott tevékenységet. Ugyanígy nem támasztja alá a kérelmezett álláspontját a 160.000 forint összegű, 2016. október 25-i járművásárlás, mert egy ügylet megghiúsulásából nem következik, hogy a kérelmező képtelen volt az adott tevékenységet folytatni. A megjelöléshez kapcsolódó tevékenységek gyakorlásának ily módon való, későbbi akadályozása miatt egyetértett az ítéltábla azzal az állásponttal, hogy a védjegy lajstromozása tekintetében a kérelmezőt nem lehet rosszhiszeműnek tekinteni.

[42] A „jogátadás” kapcsán a fellebbezésben foglaltakkal szemben a kérelmezett csupán állította az Autóklubbal és a www.hasznaltauto.hu keretében történt megállapodások átruházását, de a kérelmezett részéről az Autóklub részére való teljesítés nem bizonyított. A másodfokú eljárásban csatolt, ezért a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján mellőzendő megbízási szerződés szerint a kérelmező 2017. május 8-án a kérelmezettet megbízta az Autóklubbal kötött szerződés teljesítésével, így ez a tartalma szerint a Ptk. 6:208. §-a szerinti szerződésátruházásnak nem feleltethető meg. Emellett nem logikus, hogy a kérelmező nem tulajdonított jelentőséget fellebbezésében annak az utánfutónak, melyre a magánszemélyek egyezsége nem terjedt ki, holott az épp egy olyan eszköz volt, mellyel a kérelmező valós szolgáltatást nyújtására lehetett képes, a tényleges ebbéli működést pedig a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa lehetetlenítette el. Az ítéltábla a Pp. 373. § (1) bekezdése szerint ugyancsak mellőzte a kérelmező észrevételéhez csatolt számlák figyelembevételét, mert bár a kérelmező állította, hogy azokat a tárgyaláson felmutatta, de ez a jegyzőkönyvekben nem szerepel.

[43] A természetes személyek vagyoni viszonyainak rendezésére is kiterjedő jegyzőkönyv kapcsán az ítéltábla minden tekintetben osztja az elsőfokú bíróság megállapításait és következtetéseit: a 2018. február 27-i jegyzőkönyv nem vonatkozik a gazdasági társaságok tevékenységére és vagyonára, így az elsőfokú ítélet [65] és [66] bekezdéseiben írtak megismétlése szükségtelen.

[44] a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa tanúkénti meghallgatásának mellőzésével az ítéltábla ugyancsak egyetértett. A 2022. július 6-i tárgyalás 10. sorszámú jegyzőkönyve szerint egy fő jelen volt hallgatóságként, a 16. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített kérelmezetti nyilatkozat alapján pedig egyértelmű, hogy a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa volt jelen az előző tárgyaláson. Ezt a professzionális pervitelt folytató kérelmezetti jogi képviselő nyilvánvalóan észlelte, s az eljárási szabályok ismeretében a tárgyalás megnyitáskor ezt jelezhetette volna, így a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a tárgyalótermet elhagyhatta volna avégett, hogy később tanúkénti meghallgatásának ne legyen akadálya. A Pp. 292. § (2) bekezdése szerint a tanú a tárgyaláson és a bizonyítási eljárásnál a meghallgatása előtt nem lehet jelen. A 2022. július 6.-i tárgyaláson hozott végzés szerint az elsőfokú bíróság a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosat személyes megjelenés kötelezettségével idézte, amiből kitűnik, hogy az idézés téves, hiszen a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa nem volt a kérelmezett törvényes képviselője; ennek azonban azért nincs jelentősége, mert a kérelmezetti társasági kisebbségi tulajdonosa a tárgyaláson mindvégig jelen volt, így tanúkénti meghallgatására ezekből nem volt lehetőség.

[45] Mindezek alapján sem az elsőfokú végzés megváltoztatásának, sem a Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésnek nem volt helye, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Vt. 79. §-a és 93. §-a alapján alkalmazandó Pp. 389. §-a és 383. § (2) bekezdése szerint, annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

[46] Az elsőfokú eljárás során a kérelmező nem csatolta a jogi képviselője részére adott megbízást, a tárgyalás berekesztése előtt felmutatta azonban a teljesítést igazoló számlát. Ügyvédi megbízás esetében - az iparjogvédelmi szakterület által megkívánt felkészültség figyelembevételével - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásra vonatkozóan felszámított 150.000 forint nem tekinthető eltúlzottnak, így az ítéltábla a Vt. 79. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint az eredménytelenül fellebbező kérelmezettet a kérelmező által megjelölt összegű eljárási költség viselésére kötelezte.

Budapest, 2023. február 7.

Dr. Mózsik Tímea s.k.

a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
s.k.
bíró

Levek Istvánné dr.
előadó
bíró